

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący)

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 14 lutego 2018 r.,
w sprawie R. D.

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k.

skargi obrońcy oskarżonego,

na wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt XXIII Ka (...),

uchylający wyrok Sądu Rejonowego w B.

z dnia 10 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K (...),

na podstawie art. 539e § 2 k.p.k.

1. oddala skargę;

**2. zwalnia oskarżonego R. D. od ponoszenia kosztów
sądowych postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

R. D. został oskarżony o to, że w dniu 18 marca 2015 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z osobami o ustalonej i nieustalonej tożsamości, co do których materiał dowodowy wyłączono do odrębnego postępowania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził M. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 10.000 zł w ten sposób, że wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru wywiązania się z umowy ustnej dotyczącej dostarczenia samochodu osobowego marki VW Golf VI, będącego

przedmiotem umowy ustnej dotyczącej formy rozliczenia za nieudaną transakcję, której przedmiotem był samochód osobowy marki Audi A6 Limousine 2.0 TDI, o wartości 105.000 zł, oferowany do sprzedaży za pośrednictwem firmy R. z siedzibą w W. i A. z siedzibą w Ł. oraz portalu internetowego „(...) .pl”,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w B., wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K (...), na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 k.p.k., uniewinnił R. D. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator Prokuratury Rejonowej w Ł., który zaskarżonemu wyrokowi zarzucił „naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. polegające na dowolnej, a nie swobodnej ocenie materiału dowodowego poprzez bezzasadne przydanie waloru pełnej wiarygodności zeznaniom świadka M. K. złożonym w toku postępowania sądowego w zakresie roli, jaką oskarżony pełnił uczestnicząc w spotkaniu w dniu 18 marca 2015 r. oraz w zakresie wyłudzenia przez oskarżonego kwoty 10.000 zł od M. K. w tym dniu, w konfrontacji z przeciwstawnymi zeznaniami tego świadka złożonymi w postępowaniu przygotowawczym, a także uznanie za wiarygodną i uzasadnioną przyczynę rozbieżności w jego zeznaniach, co mogło mieć wpływ na treść wyroku w zakresie znaczenia oskarżonego w zdarzeniu będącym przedmiotem wyrokowania”. Podnosząc ten zarzut prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy w K., wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt XXIII Ka (...) uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.

Skargę na wyrok Sądu odwoławczego wniósł obrońca oskarżonego R. D. zarzucając na podstawie art. 539a § 1 -3 k.p.k. „rażącą obrazę przepisów postępowania, a to art. 437 § 2 k.p.k., polegająca na tym, że Sąd odwoławczy nieprawidłowo uznał podniesiony w apelacji oskarżyciela publicznego zarzut naruszenia art. 4, 7 i 410 k.p.k. za zasadny, a nadto uwzględnił jako przyczynę uchylenia orzeczenia nieskorzystanie przez Sąd I instancji z zawartej w art. 167 § 1 k.p.k. klauzuli wyjątkowego wypadku uzasadnionego szczególnymi okolicznościami, który to zarzut w apelacji nie tylko nie został podniesiony, ale był

niedopuszczalny, a nadto oparł się przy orzekaniu na protokole zeznań świadka nieujawnionym w toku rozprawy głównej, co w konsekwencji doprowadziło do uchylenia wyroku Sądu I instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, mimo braku ku temu podstaw, a co najmniej przedwcześnie”. Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ł. w pisemnej odpowiedzi na skargę wniósł o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga obrońcy R. D. nie jest zasadna, gdyż skarżący nie wykazał, że wydanie, na etapie postępowania odwoławczego, orzeczenia kasatoryjnego naruszyło art. 437 k.p.k.

Zgodnie z art. 437 § 2 k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeśli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Z powiązania treści tego przepisu z treścią art. 539a § 3 k.p.k., w którym wskazano podstawy skargi, jednoznacznie wynika, że Sąd Najwyższy rozpoznając skargę na wyrok sądu odwoławczego ogranicza się do badania, czy w sprawie, na etapie postępowania przed sądem I lub II instancji, zachodzi tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza, albo doszło do uchylenia wyroku mimo braku formalnych przeszkód określonych w art. 454 k.p.k. do wydania wyroku zmieniającego lub też konieczne jest przeprowadzenie w całości przewodu sądowego (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2018 r., I KZP 13/17 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2017 r., IV KS 6/16, LEX nr 2204960). Te uregulowania wskazują więc jednoznacznie, że aby Sąd Najwyższy mógł ustosunkować się do podniesionych w skardze zarzutów, uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego winno być tak sformułowane, aby wynikało z niego jednoznacznie, która z przesłanek określonych w art. 437 § 2 k.p.k. była podstawą uchylenia wyroku sądu I instancji i przekazania sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu zaskarżonego skargą wyroku Sąd odwoławczy jednoznacznie wskazał, że Sąd Rejonowy bezkrytycznie dał wiarę zeznaniom

świadka M. K., odnośnie roli oskarżonego w zarzucanym mu czynie, złożonym w toku postępowania sądowego, mimo iż zmiana zeznań w stosunku do zeznań złożonych w postępowaniu przygotowawczym (a odczytanych na rozprawie), nie została przez świadka przekonująco uzasadniona. Zdaniem Sądu niezrozumiałym zatem było, dlaczego Sąd meriti czyniąc ustalenia faktyczne oparł się na zeznaniach tego świadka złożonych przed Sądem. Konieczna zatem jest dokonana przez Sąd Rejonowy wszechstronna analiza zebranego materiału dowodowego oraz wyprowadzenie trafnych wniosków w przedmiocie winy oskarżonego.

Oczywistym jest więc, że przy takim stanowisku Sądu odwoławczego, w układzie procesowym jaki wystąpił w przedmiotowej sprawie, Sąd ten nie miał możliwości wydania innego orzeczenia niż kasatoryjne, bowiem na przeszkodzie temu stał zakaz wynikający z art. 454 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.

r.g.